

ה"ת 34794/11/21 - משטרת ירוקה נגד נאיף אלעוברה

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 21-11-2014 אלעוברה נ' משטרת ירוקה
ה"ת 21-07-2016 אלעוברה נ' משטרת ירוקה
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אושריית הובר היימן
מבקשת
נגד
משיב
החלטה
נאיף אלעוברה
נ' משטרת ירוקה
בגדי המשיכם של תנווי שחרורו של שני תפסים, שתי משאיות שבבעלות המשיב, וכן
בקשה לחילוץ ערביות.

לפני בקשה מטעם המבוקשים להארכת תוקףם של תנאי שחרורו של שני תפסים, שתי משאיות שבבעלות המשיב, וכן
בקשה לחילוץ ערביות.

לאחר שעניינו בתיקים שבכותרת, בהחלטות בית המשפט ובנימוקי הבקשה ושמעתיה טיעוני הצדדים בעל פה בדיון
שהתקיים היום לפניי, החלטתי להויעתר לבקשת להארכת התנאים, ביחס לשני התפסים, ולדוחת את הבקשה לחילוץ
הערביות.

להלן נימוקי ההחלטה:

עניין של הבקשה בתיק ה"ת 21-11-2014 הוא במשאית מסווג סקניה מר. 58-230-29.

עניין של הבקשה בתיק ה"ת 21-07-2016 הוא במשאית מסווג סקניה מר. 70-468-21.

ראשית, נידרש לך שהבקשה הוגשה, שני התקדים שבכותרת, שלא במועד ולאחר שפקעו התנאים. המבוקשת טענה,
כי האיחור נובע מטעות אנוש. ב"כ המשיב עתר לדחיתת הבקשות על הסוף, מטעם זה בלבד.

ככל, בהתאם להוראות סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט 1969, שעה שלא
הוגשה במועד בקשה להארכת תקופת החזקת תפסים, יש להורות על השבתם. ואולם, סמכות בית המשפט להאריך
החזקת תפס לאחר חלוף המועד הוכרה בפסקה במרקם המתאים, לעניין זה ר' למשל בש"פ 6686/99 **אליהו
עובדיה נ' מדינת ישראל פ"ד** נד (2) 464, בש"פ 5564/14 **טננבאום נ' מדינת ישראל** (18.9.2014), ה"ת (שלום
ראשון לציון) 27465-09-16 **יפת ואח' נ' משטרת ישראל** (30.4.17) במרקחה זה אושרה בקשה להארכת מועד אשר
הוגשה באיחור ובתגובה לבקשת להחזיר תפס, ערך על החלטה זו בבית משפט המחוזי מרכז נמחק לאחר שמיעת
הערות בית המשפט במסגרת ע"ח 23217-05-17 **יפת נ' מדינת ישראל** (22.6.17).

עמוד 1

בנסיבות העניין, כפי שתפורטנה להלן, מצאתי להיעתר לבקשתה להארכת מועד ולהתychס לבקשתה לגופה.

כידוע, שלוש תכליות עיקריות עשויות להיות מקור לתפיסת חוץ: מניעת עבירות; חילוט עתידי והציג החוץ כראיה במשפט [בש"פ 342/06 **חבר' לרנו עובדות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל**, מיום 12.3.06]. על תכליות אלו עמד בית משפט זה, וכן בית המשפט המחויז, בהחלטות בעניינו של המשיב אשר ניתןו בונגעו לתופסים נשוא הבקשתה שלפניו, ולפיכך איני רואה צורך להרחיב בסוגיה זו.

עוד ידוע, כי תפיסת נכס יש בה כדי לפגוע בזכות הקניין, ומשכך שומה על בית המשפט לבחון האם קיימת חלופה אשר תשיג את תכליית התפיסה באופן שהפגיעה בו תהא פחותה [רע"פ 1792/99 **גאלி נ' משטרת ישראל**, פ"ד נג (3), 312].

- בהתאם לכללים אלו, נקבעו תנאי שחרור לשני התופסים נשוא הבקשות שלפני -

לענין משאית מס' 70-468-21, נקבעו התנאים בהחלטת כב' השופט מלמד, מיום 21.10.24.

לענין משאית מס' 58-230-29 נקבעו התנאים בהחלטת כב' השופט עמר, מיום 21.11.28.

העבירות שהמשיב נחיש ב实践中, הן עבירות בניגוד לחוק לשמירת הניקיון, תשמ"ד 1984, וחוק רישי עסקים, תשכ"ח 1968, בכר שהוביל פסולת והשליכה ברשות הרבים.

ההגנה על איות הסביבה הוכחה כשייקול רב ערך בהקשרים שונים לרבות בהקשר הפלילי, וכן הצורך החברתי הגובר בשמירה על משאבי הטבע, ונוכח ההכרה בכך שגורם לככל הציבור בשל זיהום הסביבה. בשל אלה ננקיטת מדיניות ענישה מחמירה כלפי "עברית נסיבת" (רע"פ 10/6990 **דדון חי' וצ'ון 1992 בע"מ נ' מדינת ישראל**, מיום 10.11.24) (להלן - "ענין דדון").

בעניינו, בעת קביעת התנאים, קבע בית המשפט קיומן של ראות לכאורה לביצוע העבירות וכן התקיימותן של התכליות שבבסיס תפיסת המשאיות.

במקרה דנן, עסקינו כאמור בשתי משאיות שבבעלות המשיב, אשר נקבע לגבי כל אחת מהן קיומן של ראות לכאורה לביצוע עבירות באמצעותה. ב"כ המשיב, ביקש להבחן בעניין של כל אחת מן המשאיות התופסות:

ביחס למשאיות מס' 70-468-21 - ניתנה החלטה ביום 22.07.20, במסגרת תיק **אחר** (ה"ת 22-06-45896), ע"י כב' השופט מלמד, במסגרת נדחתה בבקשת הבעלים לשחרורה, לאחר שנתפסה בגין חיש לביצוע עבירה נosaft של השלכת פסולת. על החלטה זו תלוי ועומד ערר לפני כב' בית המשפט המחויז.

לפיכך, טען ב"כ המשיב, כי יש לדחות את הבקשה מן הטעם שאין מקום שערכהה זו תדוע, שעה שמתנהל הליך בערכאה דלמלה, לעניין אותו תפוס. פרט לכך, נטען לגופו של עניין כי לא בוצעה כל עבירה, וכי המשיב החתים את העובד שלו, שנגה במשאיות במועדים הרלוונטיים על מסמך המסיר ממנו כל אחריות וכי לא ידע על אותה שלכת פסולת נטענת.

מנגד, טען נציג המבוקשת, כי אין לקשור בין ההליכים, אשר מתנהלים כל אחד לגופו ובמקביל.

כמו כן, הציג לפניו בית המשפט ראיות לכואלה, לפיהם בשני מועדים בחודש יוני האחרון, הtbodyו עבירות נוספות באמצעותו עצמה המשאית (מסמכים אותם סימנתי בם/1 - בם/9) ואשר בעניין נתפסה פעמיinus נוספת.

ביחס למשאיות 58-230-29, טען ב"כ המשיב, כי יש לדחות את הבקשה, הן משפקע תוקף התנאים והן לגוף העניין שלא בוצעה באמצעותו כל עבירה, ואין לקשור בין החשד שבוצעו עבירות באמצעותו המשאית הנוספת לבין הותרת התנאים על משאיות זו.

מנגד, נטען ע"י נציג המבוקשת, כי נשוא הבקשה הוא המשיב, אשר מבצע פעמיinus אחר פעמיinson עבירות, ולכן יש עניין בתפיסת גם משאיות זו כדי למנוע ביצוע עבירות באמצעותו. לעניין זה, הפנה נציג המבוקשת את בית המשפט לגזור דין שניית בעניינו של המשיב, ב - ת"פ 19-07-07, בבית משפט השלום ברמלה, ביום 22.01.2003, באוטון עבירות.

כאמור, לאחר שיעינתי בראיות ושמייתי את הצדדים, נחה דעתך כי יש להורות על הארכת תנאי השחרור, של שתי המשאיות התפוסות;

במישור הכלכלי המתחייב בשלב דין דינו זה, אומר כי נראה שבמקרה דין התכליות המרכזית בהמשך קיומם של תנאי שחרור התפוסים, הנה **התכליות המניעתית**. טיבת ומטרותיה של התפיסה המניעתית הובהרו **בעניין דdon** שאוזכר לעיל, שם נקבע כי:

"סעיף 32 לפקודת מעצר וחיפוש קובע לכך ליישנא: "רשי שוטר לתפוס חוץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חוץ נערה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה או שניית כ舍ר بعد ביצוע עבירה או כאמור לbijouha". ענייננו בחלוקת השנייה כי באותו חוץ... עומדים לעבור עבירה". מדובר ב"תפיסה מניעתית": "אחת המטרות העיקריות לתפיסה חוץ בידי המשטרה נועדה למצב בו קיימים יסוד סביר להניח כי באותו חוץ "עומדים לעבור עבירה". **תכליות זו היא, ביסודה, מניעתית, ונועדה להקשות על העברין המועד להוציא מן הכלח אל הפועל את תכניתו הפלילית.** כפי שצין בית המשפט בפרשת גали, שם, בעמ' 322: פירוש זה מתחזק בשווותנו נגד ענייננו את תכליתו של החוק. והוא: הקיימות סמכות למשטרה לתפוס חוץ במקום שיש יסוד סביר להניח כי אותו חוץ עשוי לשמש בעבירה, **ובמטרה למנוע מבעליו יכולת לעבור בו עבירה נכפית. הגינו של החוק מדבר بعد עצמו.** אם אמןם "יש... יסוד סביר להניח" כי בחוץ פלוני עומדים לעבור עבירה, היעלה על הדעת כי המחוקק יעמוד מנגד ויחריש? נוכח הדברים המפורשים שבסעיף 32(א) לפקודת החיפוש, הנΚבל כי המחוקק ימנע את המשטרה מתפיסה נכס במקום בו יש יסוד סביר להניח כי עומד הוא - אותו חוץ - לשמש בbijouha של פשע? הקושיה קושיה, והתשובה בה. **ביסוד**

התכליית המניעתית טמון אינטנס ציבורי למונע, או להקשות באופן ניכר על העבריין את מימוש זמנו הפלילי באמצעות שלילת החפש המועד לשמש אמצעי ביצוע העבירה. סמכות זו היא אמצעי אחד מימי רבים במהלך רשותו אכיפת החוק בפשעה" (בש"פ 342/06 ח' לרנו עבירות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט פרוקצ'יה); בש"פ 6271/01 מובייל עיטה בע"מ נ' מדינת ישראל (לא פורסם); רע"פ 6292/10 הובלות עובד נ' המשטרה הירוקה (לא פורסם). [ההדגשות אין במקורו- א.ה.ה]

(ר' גם רע"פ 6292/10 הובלות עובד בע"מ נ' המשטרה הירוקה המדור לאיכות הסביבה (5.10.10); רע"פ 11/2011 ע.אלחי דוד בע"מ נ' מדינת ישראל (21.3.11); רע"פ 9747/08 תחריר נ' מדינת ישראל (20.11.08); ה"ת (מרכז) 51822-12-18 גAli ואח' נ' מדינת ישראל (6.1.19).

סעד התפיסה נעדר לצורך מניעת ביצוע עבירות נוספות לא רק על ידו עצמו כי שותף אלא גם על ידו עצמו אדם (ר' רע"פ 16/2014 סקר נ' מדינת ישראל) ומטרתו הנוספת והחשובה לא פחות היא לאפשר את חילוט הכלוי במסגרת ההליך בתיק העיקרי.

במקרה דנן, נוכח החשד הסביר לביצוע העבירות שנקבע בהחלטת כב' השופטים ענף ומלמד, לאור הרשותו של המשיב בהליך נוסף שהתנהל כנגדו זה לא מכבר בגין אותן עבירות, ומשהו צגו לפני ראיות לכואורה לביצוע עבירות נוספות מן העת האחרונה, אני סבורה כי אין בטענות המשיב (בין היתר, כי החותם את העובד שלו על מסמך לפיו האחריות תחול על העובד בלבד), כדי לסלק את הבסיס מתוך הצורך במניעת ביצוע עבירות דומות על ידו באמצעות הכלים התפוסים. ברי, כי טענותו של המשיב לגוף של החשדות דין להתרór במסגרת ההליך העיקרי.

זאת ועוד, אני דוחה טענתה ב"כ המשיב, כי החלטתי בתיק זה, משליכה באופן זה או אחר את ההחלטה כב' בית המשפט המחוזי בערר על ההחלטה כב' השופט מלמד מיום 20.07.22, בתיק ה"ת 22-06-45896. בין אם יתרבל הערר ובית המשפט המחוזי יורה על שחרור משאית מר. 70-468-21 שהינה כתת תפosa, ובין אם לאו, הרי אין לתנאי השחרור שנקבעו בהליך שבគורת השפעה על החלטה זו. זאת, בדומה ל מקרה שבו חמוד נעצר בגין חשדות לביצוע עבירה בהליך אחד, ומשוחרר בתנאים ובעורבה בהליך אחר.

מן הנימוקים האמורים, אני **נעתרת לבקשתה להארכת תוקף תנאי שחרור המשאיות**, שנקבעו בהחלטת כב' השופט מלמד, מיום 21.10.24, וככ' השופט ענף, מיום 21.11.28.

באשר לבקשתה לחילוט הערבויות - טענה המבקשת, כי נוכח הפרת תנאי השחרור וביצוע עבירות נוספות ע"י המשיב, יש להורות על חילוט הערבויות שניתנו על ידו כחלק מתנאי השחרור.

לאחר ששמעתי את הצדדים, **אני דוחה את הבקשתה**. בשלב לכואורי זה, לא סברתי כי יש לנתקות בצד של מימוש הערבויות. יצוין, כי עדין לא ברור עם יוגש כתוב אישום ביחס לחשדות החדשים, אם לאו. המבקשת רשאית לפעול בהתאם לסמכוותה עפ"י דין, במסגרת ההליך העיקרי, גם לעניין טענותיה להפרת צו בית משפט המצדיק חילוט

הערביות שניתנו.

המציאות תסrox את ההחלטה, בשני התקדים שבכותרת ותשלח העתקה לצדים.

ניתנה היום, י"ב אב תשפ"ב, 09 אוגוסט 2022, בהעדר
הצדדים.